

Három apokrif

1. MÁRIA MAGDOLNA

Kétezer esztendeje várak reád, Uram.

Hajamat ha kibontanám, immár a pokol fenekéig érne.

Ó, jaj, ha egyszer, mint harangkötelet, megrángatja a Sátán!

Oly kínok zendülnek meg bennem, hangom kiveri

a holtakat a földből, az elrejtett ezüstpénz

sírából, mint csillagköd, szétfröccsen az Űrbe.

Fekete szoknyás harangodat, Uram, inkább repessz meg!

Mert megreped a Föld szíve, ha én megkondulok.

De nem hallgatsz reám, elfordult éntőlem a Te

orcád, mint írásos felére perdült pénzdarab;

és vésete kibetűzhetetlen – akár a telihold

a hajnal párájában, csak homálylik...

Templomod küszöbén várok reád, Uram, és kétezer

esztendőm virradatain öt sebed pírja átszivárogo.

2. IZOLDA LEVELE

Nem mehetek ma Trisztán nem lehet

Most lázasodott be a kisfiam

Fiunk hisz szinte biztosan tied

Ne sírna úgy rohannék boldogan

Holnap se jó az Marke napja rég

Ilyenkor fürdik kölnit szór magára

Ha e napon se hálnek véle még

Igazolást találna gyanújára

Holnaputánra a burgund követ

Jelentkezett be megsúgták királya

Küld nékem egy csodás rubinkövet

Ügyelnem kell a diplomáciára

Nem mehetek foglalt minden napom
De hidd el nékem is sajog sebed
Futok hozzád amint lesz alkalom
És akkor akkor meghalok veled

Marina
Cvetajeva és

olyan vagyok mint az okos lány
a meséből ki jött is és nem is
(egyik lábam a Sátán kecskebakján)
hozott is és nem is
(elengedem mint galambot a lelkem)
már minden kérdésedre megfeleltem
lenyúztam a malomkövet
megfoltoztam a korsót
megtettem amit ember nem tehet
fáradt vagyok pörgetni már az orsót
fogadj be végre árnyaid honába
Hádész királya

[illegible]

[oldal](#) [Következő](#)
[oldal](#) →